

Preek van ds. Wesdorp, Wijkgemeente Oude Kerk te Zoetermeer

Gehouden op Eerste Paasdag, 12 april 2020

Schriftlezing: Markus 16:1-8

Enige liederen:

Wees gegroet gij eersteling der dagen (Hemelhoog 216)

Daar juicht een toon (Hhoog 169)

Lied 624: Christus onze Heer verrees

Uw genade is mij genoeg (Hhoog 202: 2,3,4)

Lied 634: U zij de glorie

DE STEEN IS AFGEWENTELD [Preek over Markus 16:4]

Tot op de dag van vandaag wordt de wereldgeschiedenis toegedekt met een steen.

Wereldgeschiedenis is mensengeschiedenis. De geschiedenis van eeuwen wordt voor een groot deel verteld door middel van grafstenen en monumenten. De steen maakt het echter allemaal zwaar, zo zwaar als de grote dekstenen van de hunebedden, de grafkelders in Drenthe.

Stenen zijn predikers van het onafwendbare. Behalve dat ze zelf zwaar zijn, maken zij het leven zwaar.

Totdat het Pasen werd. Op de vroege zondagmorgen van Pasen gebeurt er iets, zo tegen onze ervaringsdeskundigheid in, zo tegen alle logica van de mensen in. Nog nooit is één mens uit de dood teruggekomen; en het begint maar klein. Het begint met één mens. Het gebeurt bovendien onzichtbaar. Niemand is er bij geweest; niemand die het bewijzen kan. Maar toch is dit de kern van ons geloof. Op gezag van de getuigen, de apostelen, die de levende Jezus gezien hebben, versterken wij ons geloof hieraan: God heeft een ommekeer gebracht in de wereldgeschiedenis, een ommekeer in de mensengeschiedenis. Tot nu toe waren wij op het menselijke bedacht; wij zijn op de dood bedacht. Maar God keert de dood om, want God is op het leven bedacht, en op de Paasmorgen neemt Hij Zijn gemeente bij de kin om haar hoofd op te heffen, om met Hem op het leven bedacht te doen zijn. De steen is afgewenteld!

Stelt u zich eens voor, dat Pasen begonnen was, zoals de vrouwen het gedacht hadden. Dat zij zelf de steen, die groot was, hadden moeten afwentelen. Dan zouden zij een bijdrage geleverd hebben aan Pasen. En wat voor een bijdrage? Hoogstens hadden zij de steen afgewenteld en een dood lichaam verzorgd. Meer niet. Dan was dat grafmonument tot een bedevaartoord geworden.

Maar gelukkig, zo ging het niet. De blijde boodschap voor ons mensen is: Pasen is bij God begonnen. Pasen is dan ook geen mensenfeest. Het is Gods feest. En alleen omdat dit een ingrijpen van God is, daarom kunnen wij in Pasen geloven. In de menselijke geschiedenis heeft God één mens definitief uit de dood teruggehaald. En deze Ene is de garantie dat na Hem en met Hem allen zullen volgen, die Jezus Christus hebben liefgehad. God heeft de steen van het graf gehaald; niet alleen letterlijk de steen in de graftuin van Jeruzalem, maar ook figuurlijk de

steen van de geestelijke dood. Eén mens is opgestaan, dezelfde die gestorven is, met hetzelfde lichaam, dat eergisteren geleden heeft en gebroken is aan het kruis.

Dat lichaam hebben de mensen achter een steen gelegd, een deur, die op slot is gezet en verzegeld is. De steen, welke voor het graf werd gewenteld, is het eind van al onze mogelijkheden. Wij zeggen: het is afgelopen.

Zusters en broeders, Pasen is het nieuwe begin dat God met u maakt. Dit is het evangelie: zoals de Here God toen ingreep in de geschiedenis van de dood, en onze Heer uitvoerde uit de gevangenis van het graf door de steen weg te nemen, zo komt dezelfde God op deze Paasmorgen tot u, om voor u de steen af te wentelen, die op uw leven drukt.

Misschien hebt u ergens last van, iets bedrukt u, het ligt als een last op uw hart, of het staat als een donkere dreiging voor u in de toekomstige tijd; het is zwaar als een steen in uw leven. Vandaag ligt de coronacrisis als een stenen last op onze wereld. U vraagt u af: wie zal de steen afwentelen?

1. Voor ons persoonlijk moeten we zeggen: Op mijn leven ligt de zware steen van de verkeerde dat het niet gaat zoals ik gehoopt had, en daarbij dat ik niet doe wat ik wil maar toch doe wat ik niet wil. Op die steen staat het opschrift: hier wacht op de dag van het oordeel.

Maar dan komt op deze Paasmorgen de Here God tot u om u aan te zeggen: deze steen heb Ik afgewenteld. Want Christus is die dood ingegaan voor u, om alle schuld en zonde mee de dood in te nemen, en die daar te begraven, zodat er niets van overblijft. Werp al het uwe op Hem, want van Christus' dood is de steen afgewenteld om u rechtvaardig te maken voor God, om u weer in de goede verhouding te zetten tot uw Schepper en tot uw Vader in de hemel. Hij die gestorven is voor uw zonde, is weer opgestaan om u dat nieuwe leven te schenken. Deze Levensvorst is uw Vrededorst. U mag zingen: "Wij dan gerechtvaardigd door het geloof hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus."

2. En toch, zegt nog iemand. Toch, ligt er op mijn leven een steen van mislukking. Ik heb niet waargemaakt, wat ik beloofd heb. Ik heb zoveel verprutst. Ik sla er tegen aan met al mijn frustraties. Schrijf op mijn steen maar: Hier ligt Mislukt, Doel Voorbijgeschoten.

Zuster en broeder: God heeft deze steen afgewenteld. Alles wat mislukking en frustratie is: alles is verslonden in de overwinning van Christus' opstanding. Christus heeft Gods doel bereikt. Al uw leegtes vult Hij met genade. Al uw mislukkingen keert Hij om tot welslagen...

3. Maar de zwaarste steen op ons leven is natuurlijk, dat wij eenmaal uit dit leven zullen moeten heengaan. Zusters en broeders, God heeft deze steen afgewenteld: wij hoeven nergens bang voor te zijn. De dood ligt niet als een donkere dreigende grot voor ons, maar als een doorgang, een toegangspoort naar het Leven. De dood is een dal waardoor de goede herder ons zal leiden. Wij hoeven alleen maar te zingen: Jezus is de goede herder.

Want zoals eenmaal het graf zich moest openen voor de opgewekte Christus, zo zal God ook deze zwaarste steen afwentelen van uw graf. En krachtens Zijn volbrachte werk en krachtens Zijn opstanding zal Christus ook u uit de dood roepen, zodat u niet alleen met uw ziel, maar ook met uw lichaam Zijn eigendom bent. In leven en sterven. In leven en eeuwig leven. Want na de opstanding is er geen sterven meer. Uiteindelijk wordt de dood vernietigd.

De afgewentelde steen is een complete verrassing. Vrouwen waren de eersten, die het ontdekten. Zij waren nog te veel met het graf bezig. Zij bleven verkeren in het dal van de schaduw van de dood. Die vrouwen, dat is de eerste gemeente, die vrouwen zijn wij. "Toen zij opzagen" schrijft Markus. Ja, kijk maar omhoog! Laat de bedrukte stemming varen. Het hoofd omhoog, het hart naar boven, beneden in het graf is Hij niet! De afgewentelde steen vertelt het aan de vrouwen, aan de gemeente, aan u en mij: niets en niemand zal meer scheiding maken tussen God en ons. De zonde niet. Een mens niet. De huidige omstandigheden hoeven ons niet van Gods genade te scheiden. Ziekte niet. Zelfs de dood kan ons niet meer scheiden van de liefde van God, welke is in Christus Jezus, onze Here! God heeft uw steen afgewenteld! AMEN.